

[Jørgen Estrup]

Vi skal selvfølgelig gøre, hvad vi kan for at få dette forslag færdigbehandlet hurtigt, fordi jeg tror, det vil have en vis dæmpende virkning på de mange spekulationer på markedet. Men jeg ønsker ikke, at vi haster udvalgsarbejdet igennem på en sådan måde, at vi ikke får afsøgt det felt, der må ligge imellem den aftalefrihed, som ministeren her har peget på, og mulighederne for at øge gennemsigtigheden på markedet.

Med hensyn til Fremskridtspartiets forslag er mine indledende bemærkninger selvfølgelig også til dels dækkende for mit syn på forslaget. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi fra radikal side langt foretrækker ministerens forslag, og jeg vil gerne føje til, at jeg har lidt svært ved at forstå, hvordan små udlejere skulle kunne klare udgifterne til advokatbistand for potentielle lejere.

Lysholm Christensen (KRF):

Baggrunden for lovforslag nr. L 122 er jo den livlige debat om erhvervslejeloven, som vi har haft her i efteråret, og det er jo helt oplagt, at der må og skal ske en ændring af loven. Den nugældende lov har skabt usikkerhed på området, bl.a. omkring lejens størrelse, hvor det ikke er muligt at beregne huslejeindtægten for mere end et enkelt år frem i tiden, både i eksisterende byggeri og i nybyggeri.

Boligministeren har på baggrund af den livlige debat bedt parterne om i fællesskab at pege på nogle løsningsmodeller for de aktuelle problemer, og det er jo ikke helt overraskende, at de to parter ikke kunne blive 100 pct. enige om et fælles resultat. Herefter har boligministeren fremsat det forslag, vi har til behandling i dag, og jeg skal straks fra Kristeligt Folkepartis side sige, at vi har ingen principielle indvendinger imod forslaget. Vi synes, det er afbalanceret og skitserer en god løsning på problemerne.

Andre ordførere har gennemgået forslagets enkelte elementer, og derfor skal jeg ikke gøre det en gang til, men blot lige nævne, at vi synes, det er nogle rimelige fredningsperioder, der er angivet i lovforslaget.

Til hr. Jørgen Estrup vil jeg godt sige, at jeg er enig i, at det ikke er særlig mange år siden, at vi stod med et problem med modsat fortegn, nemlig at huslejerne var blevet for høje. Derfor skal vi også sikre, når vi nu behandler dette

forslag, at vi ikke kaster markedet ud i en ny gyngetur. Det er vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet får kigget det grundigt igennem, således at vi når frem til en fornuftig balance på dette følsomme marked.

Vi medvirker som sagt meget gerne til en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Om Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 72 skal jeg sige, at vi finder ikke, det er den bedste løsning på problemet, så vi afviser det og giver vores anbefaling til ministerens forslag.

Kim Behnke (FP):

Jeg vil gerne som indledning tage mit udgangspunkt i ministerens bemærkninger.

Ministeren gjorde opmærksom på, at det handler om at skabe ro, stabilitet og lighed. Nu skal jeg ikke dvæle ved lighedsbegrebet, men koncentrere mig om spørgsmålet om ro og stabilitet. Det var nøjagtig den samme melodi, der blev spillet fra en VK-ledet regering, da man indførte denne erhvervslejelov, nu skulle der skabes ro og stabilitet. Og hvad har vi haft siden? Vi har haft kaos og ustabilitet, så jeg håber, at ministeren virkelig mener noget med det, så det bliver til noget denne gang.

Jeg ser meget gerne, at ministeren gør sig umage og er grundig i besvarelsen af fru Kirsten Jacobsens spørgsmål vedrørende definitionen på nybyggeri og fortæller Folketinget helt nøjagtigt, hvad Boligministeriet forstår ved dette begreb, for om ikke andet er det jo årsag til en kraftig fortolkningsdebat, som ingen kan være tjent med.

Jeg skal ikke gøre meget ud af bemærkningerne fra SF's og Socialdemokratiets ordførere. Den diskussion har vi haft, og det er klart, at der er meget, meget stor forskel mellem de to partiers grundlæggende socialistiske synspunkter og de holdninger, vi har i Fremskridtspartiet. Men alligevel kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom på, at når fru Pia Gjellerup var så interesseret i, at det skulle være markedet, der fik lov til at bestemme udviklingen, er det jo ikke det frie marked, man tænker på. Det marked, fru Pia Gjellerup taler om, eksisterer jo kun, fordi statsmagten går ind og lægger sin tommeltot på den ene side af guldvægten, ellers kunne det ikke fungere. Og det er ikke den form for markeder, vi bryder os om. Vi vil gerne have et helt frit marked, uden at statsmagten har en tommelfinger med på